

3) реалізація закладених в еталонній моделі цілей, зниження впливу негативних чинників, впровадження нового стилю управління підприємством. Втілення елементів нової моделі на практиці вимагає вмілого переходу від старих процесів до нових;

4) здійснення регулювання інтегрованих процесів після впровадження запланованих змін на основі бенчмаркінгу¹.

Реінжиніринг викликає безліч змін не тільки у бізнес-процесах. Формуються нові функції персоналу, посадові інструкції, система мотивації, програма підготовки співробітників, організаційні структури, системи управління, в тому числі інформаційні, — все, що зв'язано з процесом, має бути реорганізовано взаємопов'язаним чином.

Для вітчизняних підприємств початковими кроками по реалізації методу реінжинірингу бізнес-процесів можуть бути:

- скасування менталітету «плановиків»;
- трансформація бюрократичної системи управління підприємства у крос-процесну побудову організації, орієнтація на потреби споживача, а не на виробництво;
- оптимізація організаційної структури підприємства, тобто підпорядкування її ринку.

Саме реінжиніринг, як революційний метод трансформації компанії, дозволить українським підприємствам не просто залишитися «на плаву», але і забезпечити довгострокові перспективи розвитку і зростання.

ЛІТЕРАТУРА

1. М. Гиматов. Піраміда сутностей реінжиніринга // www.e-xecutive.ru.
2. Майкл Хаммер, Джеймс Чампи «Реінжиніринг корпорації. Маніфест революції в бізнесі» // http://www.e-xecutive.ru/reading/newfolder2921/article_3817/

Л. П. Гордієнко, асистент,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана

РАЦІОНАЛЬНІ МЕТОДИ ОЦІНКИ ЗАТРАТ У НЕЗАВЕРШЕНОМУ ВИРОБНИЦТВІ

На сучасному етапі розвитку економічних відносин в Україні проблема оперативного рівня витрат у незавершене виробництво набуває значної актуальності. З економічної точки зору до незавершеного виробництва відносять продукцію, що не пройшли всі стадії обробки, перед-

---

¹ Бенчмаркінг — безупинний, систематичний пошук, вивчення кращої практики конкурентів і підприємств із суміжних галузей, а також постійне порівняння бажаних змін і результатів бізнесу зі створеною еталонною моделлю власної організації бізнесу. На основі отриманого — створення і підтримка системи безупинних покращень результативності бізнесу.

бачених технологічним процесом, а також вироби не укомплектовані, що не пройшли випробувань і технічного приймання, традиційно під незавершеним виробництвом розуміють виробництво у вигляді не закінчених обробкою і складанням деталей, вузлів, виробів та незакінчених технологічних процесів. У цьому контексті затрати незавершеного виробництва на підприємствах, складаються з витрат на виконання незакінчених робіт (послуг), щодо яких підприємством ще не визнано доходу.

Значення вибору оптимальних підходів до оцінки незавершеного виробництва набагато більше, ніж в якості технологічного розрахунку фактичної собівартості продукції, і зв'язано з багатьма аспектами бухгалтерського, фінансового та управлінського обліку. В управлінському обліку даний об'єкт нерозривно пов'язаний з всіма елементами управління виробництвом та його результатами. За допомогою комплексу оціночних показників, що є у внутрішній звітності фірми затрати на незавершене виробництво включає в систему обліку затрат та калькулювання собівартості продукції.

Орієнтація бухгалтерського обліку на отримання інформації про незавершене виробництво в вартісному вираженні призвела до значного підвищення ролі оціночних складників в облікових системах, забезпечуючих економічне обґрунтування визначення розміру окремих об'єктів обліку і окремих показників. Завдяки цьому вирішується задача із створення інформації з підвищеною якісною характеристикою, орієнтованого на незавершене виробництво і визначає необхідність розробки таких методик розрахунку їх вартості, які дозволять отримати достовірні, корисні та порівнювальні дані.

До найпоширеніших методів вартісних оцінок можна віднести такі:

- фактичної виробничої собівартості без включення в неї фактичних невиробничих затрат;
- фактичної виробничої собівартості без включення в неї фактичних невиробничих затрат і загальногосподарських витрат;
- нормативної (планової, стандартної) повної або часткової собівартості незакінченої продукції при використанні метода «стандарт-кост» або нормативного метода;
- повної або скороченої фактичної вартості обробки без включення в неї прямих матеріальних затрат;
- прямим матеріальним і трудовим затратам з відрахуванням на соціальне забезпечення;
- прямі матеріальні затрати в цехах і дільницях.

При виборі методу оцінки незавершеного виробництва слід керуватися чітко регламентованими обмеженнями і умовами застосування кожного з методів:

- отримання найбільш повної і точної інформації про фактичні затрати як на готову, так і на залишок незавершеної продукції;
- встановлення шляхом інвентаризації або за даними балансів руху напівфабрикатів натуральних обсягів незавершеного виробництва до визначених видів продукції;

- визначення ступеня готовності (фактичного стану виконання) окремого замовлення, при відсутності даних оперативного обліку в міжінвентаризаційний період;

- розрахунок коефіцієнту наростання затрат, відповідного ступеня готовності й місця зберігання запасів незавершеного виробництва.

Важливо при використанні певного підходу до оцінки незавершеного виробництва забезпечити належний контроль за дотриманням технологічних потоків виробництва, належною й збалансованою виробничою програмою і бюджетом затрат на виробництво.

В цілому порядок оцінки незавершеного виробництва залежить від прийнятого варіанту зведеного обліку витрат на виробництво. Для цього пивоварні підприємства, проводять інвентаризацію залишків сировини, незавершеного виробництва і допоміжних матеріалів один раз в місяць попередньо утвореною для цього комісією

Основним завданням цієї комісії є якісна і кількісна перевірка залишків сировини та напівфабрикатів у незавершеному виробництві. Всі цінності, які належать до інвентаризації, повинні бути завчасно розсортовані та складені в порядку зручному для зважування, підрахунку кількості і замірів обсягів. Такий спосіб ведення обліку незавершеного виробництва дозволяє забезпечити своєчасність та високу якість визначення рівня витрат на незавершене виробництво промислового підприємства.

Л. М. Дзюбенко

АУТСОРСІНГ ЯК НАПРЯМ ОПТИМІЗАЦІЇ ЗАТРАТ ДЕРЕВООБРОБНОГО КОМБІНАТУ

Сучасна динамічна економіка із змінами технологій, зростанням витрат виробництва та збуту продукції, обмеженням чисельності персоналу, зменшенням товарно-матеріальних запасів і зростаючими вимогами споживачів вимагає пошуку нових ефективних способів оптимізації затрат підприємства.

The modern dynamic economy with changes of technologies, increase of expenses of manufacture and selling of production, restriction of number of the personnel, reduction of material stocks and growing requirements of the consumers requires search of new effective ways of optimization of expenses of the enterprise.

Аутсорсінг (outsourcing, *англ.* — зовнішнє першоджерело) означає використання зовнішніх ресурсів для вирішення управлінсько-виробничих завдань деревообробного комбінату, насамперед — це передача ним деяких своїх функцій або їх елементів спеціалізованим фірмам-